

SUBUD

- BUỔI NÓI CHUYỆN
LẦN THỨ NHẤT TẠI
BANDUNG CỦA
BAPAK 22-5-65.

M. N. S. dịch

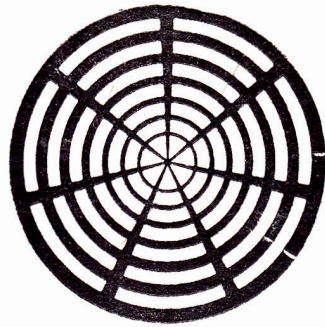
- HOẠT ĐỘNG CỦA
MAS PRIO-HARTONO
Ở MỸ. QUỐC.

M. N. S. dịch

- TIN TỨC.

**THU
1970**

**ĐẶC SAN SINH NHẬT BAPAK
DÀNH RIÊNG CHO HỘI VIÊN SUBUD**

SUBUD

BUỔI NÓI CHUYỆN lần thứ nhất tại Bandung của Bapak 22-5-65

● MARDI-NING-SIH dịch

CÁU xin đem sự bình an, lòng thương xót của Thiêng Liêng và phước lành của Ngài đến cùng quý vị. Bapak xin cảm tạ và tán thán sự hiện hữu của Thiêng-Liêng Toàn.Năng vì do Ân.Huệ Ngài Bapak đã có thể đến với tất cả quý vị ở Bandung. Bapak cũng rất cảm tạ tất cả quý vị về sự ân cần sửa soạn để Bapak tới đây và để nghe câu chuyện hay lời minh giải mà Bapak cần phải nói cùng quý vị. Có lẽ câu chuyện và lời minh giải Bapak hiểu cùng quý vị đây có thể làm hài lòng quý vị.

Thưa quý vị, điều Bapak cần đưa ra trước quý vị có liên quan tới Latihan tâm.linh Subud nghĩa là Latihan tâm.linh của Susila-Budhi-Dharma. Nhưng trước hết Bapak sẽ minh giải ý-nghĩa của Subud.

Subud là chữ rút ngắn của danh-từ hay những chữ Susila, Budhi, Dharma. Danh-từ này quả thật là biểu.trưng cho tất cả quý vị là những người đã có khả năng tiếp nhận sự tiếp giao do Sức Mạnh của Thiêng-Liêng mà sau khi tiếp nhận đã phát hiện bằng sự cử động và sức mạnh, và được gọi là Latihan tâm.linh.

Do thế thật hiển nhiên cái được gọi là Subud là chính quý vị. Subud không phải là một trường học, trong đó các người nhận được sự giáo-huần nhưng Subud là tất cả quý vị mà do Ân Huệ của Thiêng-Liêng có thể tiếp nhận được sự tiếp giao với Sức-Mạnh của Ngài rồi phát hiện bằng sự cử động và sức mạnh. Nếu sau khi gia nhập Subud, tỉ dụ như quý vị thầy Subud không đem đến kết quả trong sự tìm kiếm sinh nhai hay quý vị thua lỗ trong công việc doanh thương hay nếu sau khi gia nhập Subud quý vị thất nghiệp hay bất hòa với vợ hay vợ bất hòa với chồng thì sự này không phải là lỗi của Subud và quý vị không nên chê trách Subud. Nếu quý vị chê trách Subud là quý vị tự chê trách mình vì Subud không phải là một nơi hay một tổ chức mà trong đó quý vị nhận được chỉ dẫn hay giáo huấn.

Tại sao thế ?

Theo như chúng nghiệm quý vị nhận được trong Latihan thật quả quý vị tự tiếp nhận và sự tiếp nhận của quý vị là thích hợp với năng lực, trạng thái, khả năng và nội ngã của chính quý vị. Rõ ràng Latihan tâm linh tới là do Ân Huệ của Thiêng-Liêng để quý vị có thể cảm thấy những rung động của nội-cảm không bị ràng buộc bởi ảnh hưởng của đặc vọng trú ngụ ở trong tâm trí mà thường bị sức mạnh hạ đẳng xử dụng như là những dụng cụ nghĩa là sức mạnh quý quái, sức mạnh thảo mộc, sức mạnh thú vật và sức mạnh djasmaniah (con người) hay sức mạnh con người.

Quý vị tiếp nhận được tất cả những sự này do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng và cân xứng với nội ngã thật của quý vị. Quý vị không cần tiếp nhận giống như anh A, anh B, anh C, các vị cần phải tiếp nhận đúng theo trình độ của quý vị và quý vị sẽ có khả năng tiếp nhận bằng chính nội ngã quý vị do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng. Đây là ý nghĩa của Subud-Susila-Budni-Dharma mà quý vị cần phải ý thức được. Thế thì, cái gọi là Subud là chính quý

vị. Nếu không có quý vị thì Subud cũng sẽ không có. Vì thế, Huynh-Đệ Subud lớn, mạnh hay nhỏ, yếu, phát triển hay thoái bộ là tùy thuộc ở chính quý vị. Nếu tất cả quý vị thành thật và đúng thật là Subud trong bản chất nội tại quý vị, nếu quý vị là Subud ở trong chính quý vị thì sự phát triển của Subud sẽ tiếp diễn như là chính quý vị tiến triển vậy.

LATIHAN LÀ GÌ

Nói về Latihan tâm linh. Hiện thời Latihan tâm linh của Subud là gì ?

Như Bapak đã giải thích, Latihan tâm linh của Subud hiện hữu và tới là do Ân-Huệ của Thiêng Liêng, đền nổi dường như ảnh hưởng của các dục vọng — đã lầy tâm và óc suy nghĩ làm nơi cư ngụ của chúng — tự ngưng lại hay tự đình chỉ một cách hoàn toàn. Nhiều người quy- thuận Thiêng-Liêng bằng lời nói, nhưng nếu một người quy-thuận thật sự mà Thiêng-Liêng chưa ban cho Ân-Huệ và lòng thương xót của Ngài thì dù họ có thể quy-thuận hàng nghìn lần, họ vẫn chưa có khả năng tiếp nhận được. Thật rõ ràng Latihan tâm linh của Subud là một trong nhiều ân tứ mà Thiêng-Liêng đã truyền xuống cho con người để có thể tiếp nhận được, Như thế không phải chỉ có Subud mới có thể tiếp nhận được ân tứ của Thiêng Liêng. Có những người khác nữa cũng đã có thể tiếp nhận được, tỉ dụ như trong các sách các truyện và các bài kỹ thuật viết về các vị tiên tri, các vị thánh và các nhân vật ở vào những thế kỷ xa xưa cũng có khả năng tiếp nhận được sự tiếp giao với Ân-Huệ của Thiêng-Liêng. Những người đó không phải là ít mà rất nhiều. Cái mà các vị tiên tri tiếp nhận được hãy còn tiếp tục bành trướng, tức là ở trong các tôn giáo hiện hữu. Tất cả những vị này đã tiếp nhận được ân-tứ về Ân Huệ của Thiêng-Liêng là đàng thông trị toàn thể vũ trụ. Ân tứ mà các vị tiếp nhận được là một trong nhiều ân tứ ban cho con người, Ân tứ đó là để cho tất cả quý vị, vậy xin hãy tiếp nhận và theo Latihan tâm-linh với một tâm thành thật sự.

Nói về Latihan tâm linh Subud mà quý vị tiếp nhận, người ta có thể nói buổi ban đầu là Latihan giống như một sự tập luyện tâm thường mà các người đã luyện hay tiếp nhận được. Vì thế thật không lấy làm ngạc nhiên là đối với những người mà chính họ chưa có khả năng tiếp nhận được những gì trong Latihan tâm linh hay những gì xảy ra trong Latihan, họ thấy Latihan của chúng ta và nói Latihan giống như một sự tập luyện của trẻ nít hay một sự tập luyện mà không thể nào là sự sùng bái Thiêng-Liêng được.

Tại sao thế ?

Vì thường khi người nói về sự sùng bái Thiêng-Liêng hay sự thực hành sùng bái Thiêng Liêng, người ta có ý nói là tự làm cho yên tĩnh bằng cách suy tư hay bằng cách làm ngưng những tự tưởng lại giống như những người thường nghiên cứu về sự sùng bái Thiêng-Liêng. Cách này thường được gọi là một phương pháp tâm.linh và nhiều người theo một phương pháp tâm linh như thế nói là sự tập luyện của chúng ta không thể gọi là sự sùng bái Thiêng Liêng thật sự được vì trông có vẻ tâm thường.

Tuy nhiên, sau này chính quý vị sẽ biết sự thật do những bằng chứng về Latihan của chúng ta. Nhưng trước hết Bapak cần phải giải thích tại sao Latihan chúng ta tiếp nhận lại khởi đầu như thế, tức là khởi đầu bằng những cử động và hoạt động về thân thể, đôi khi bằng tiếng nói, đôi khi khóc và cười, tất cả quý vị và những người khác hiện đã chứng nghiệm thấy những sự này.

Thưa quý vị, quả thật quý vị cần loại tập luyện này để quý vị có thể đi tới sự phân biệt giữa các loại cử động và sức mạnh nghĩa là những cử động và sức mạnh do sức mạnh của dục vọng và ý chí gây ra và những cử động và sức mạnh do tự ở bên trong mà ra. Lần lần quý vị sẽ có khả năng chứng nghiệm sự khác biệt giữa «Tôi nói» và «Tôi được thúc đẩy để nói» — «Tôi đi» Và «Tôi

được thúc đẩy đi» — «Tôi dơ tay tôi lên và sờ mó» và, «Tôi đã được thúc đẩy để dơ tay tôi lên và sờ mó».

Sự kiện đó sẽ tiếp tục mãi tới khi sau này nó đạt tới nội cảm và kiến thức tinh vi của quý vị nghĩa là tới khi quý vị có khả năng cảm thấy là vì cảm xúc quý vị đã thức tỉnh và quý vị có khả năng suy nghĩ là vì óc suy nghĩ của quý vị đã được thúc đẩy để suy nghĩ.

Thưa quý vị, Bapak nói, đây là phương pháp diu dắt và hướng dẫn của Thiêng Liêng, phương pháp của Thiêng Liêng để ban một cái gì cho chúng ta, cho tất cả quý vị. Sự kiện đó phát hiện, hợp nhất và kết hợp với bất cứ gì ở bên trong quý vị. Đây là phương pháp của Thiêng Liêng để ban sự hướng dẫn cho quý vị để quý vị có khả năng nhận biết một vật gì bằng đôi mắt quý vị vì sự hướng dẫn diu dắt, giáo huấn của Thiêng Liêng phát hiện trong cái nhìn của quý vị, trong nhãn quan của quý vị.

Khi sự kiện này đạt tới mức càng ngày càng thâm sâu hơn và bành trướng càng ngày càng rộng lớn hơn tới khi kiến thức đã đạt được thì Thiêng Liêng Toàn Năng hay là Allah Subhanahuwataalla sẽ hướng dẫn và diu dắt quý vị trong sự suy nghĩ của quý vị khiến cho quý vị có thể biết và suy nghĩ và chắc chắn Latihan sẽ đạt tới điểm này. Chúng ta không thể biết hay thấu rõ được thời gian sự này sẽ phải mất bao lâu, sự đó hoàn toàn tùy thuộc vào nội ngã quý vị, vào năng lực và tình trạng quý vị. Sự hệ trọng nhất cho quý vị không gì khác hơn là tiếp tục chuyên cần thành tâm, hoàn toàn nhẫn nại và quy huấn Thiêng Liêng Toàn Năng nghĩa là bằng cách tiếp nhận và theo Latihan tâm linh. Bởi vì người độc nhất biết quý vị có thể tiến tới đâu và phải mất bao lâu để đạt tới những gì mà quý vị cần là Thiêng Liêng Toàn Năng.

Thưa quý vị, vì quý vị chưa đạt tới trình độ quý vị thấy những bằng chứng nên tình trạng quý vị hãy còn là một tình trạng nghi ngờ và đen tối. Tại sao quý vị còn cảm thấy nghi ngờ

và đến tời khi cái mà quý vị tiếp nhận được thật quả là sự dịu dặt, hướng dẫn và giáo huấn do Thiêng Liêng ?

Thưa quý vị quả thật đúng là sự hướng dẫn và giáo huấn mà quý vị tiếp nhận được là do Thiêng Liêng. Nhưng có câu hỏi được đặt ra là : Bản chất và tình trạng của chính quý vị như thế nào ? Hãy để Bapak lấy một thí dụ về gỗ. Mặc dầu có người thành thạo lão luyện có thể đánh và làm cho kêu một miếng gỗ — thí dụ người đánh đàn gambang — người đánh đàn thành thạo — tuy nhiên nếu cái đàn mà họ đánh chỉ là loại gỗ tẩm thường thì sẽ không phát ra một âm thanh êm dịu. Vì thế đừng chê trách người đánh đàn, đừng chê trách người xử dụng đàn, nói một cách khác, đừng chê trách Thiêng Liêng nhưng vì chính bản chất của quý vị bây còn xấu xa, thấp kém,

Đây là nguyên do tại sao trong sự tiếp nhận của quý vị, quý vị không thể tránh được sự chậm trễ, quý vị hãy còn có nhiều chướng ngại bắt buộc quý vị phải chậm tiến. Vì thế Bapak ước mong cho tất cả quý vị là quý vị có thể nhẫn nại và với sự nhẫn nại, quý vị có thể chờ đợi Ý Muốn của Thiêng Liêng ban cho quý vị. Quả thật đây là một công việc nặng nhọc để thay đổi nội dung ở bên trong quý vị, đó là một công việc nguy hiểm để thay đổi nội dung quý vị. Công việc này có thể làm được không do ai khác hơn là Thiêng Liêng.

Thưa quý vị tại sao thế ?

Lý do là nội dung về nội ngã quý vị, nghĩa là linh hồn, yếu tố chủ yếu trong đời sống quý vị đã chèn ngự và điều khiển đời sống quý vị, trong mọi cơ quan, mọi bộ phận trong thân thể quý vị. Nội dung quý vị có thể nói là một nội dung bán vĩnh viễn và bán bất vĩnh viễn (1). Phần vĩnh viễn về bản chất quý vị là Sức Mạnh của Thiêng Liêng. Phần bản chất quý vị mà không vĩnh viễn gồm có dục vọng, tâm và óc suy nghĩ của quý vị. Rõ ràng tâm và óc suy

(1) half chadim — half not chadim — It's chadim.

nghĩ quý vị là những phương tiện hệ trọng nhất cho đời sống quý vị trên thế gian, vì nếu không có chúng, quý vị sẽ không có quyền lực trong sự đời phó với bất cứ sự gì, như con sư tử hay con hổ mà không có nanh vuốt hay như con trâu, con bò mộng mà không có sừng. Tâm và trí là những phương tiện cần thiết rất hệ trọng cho con người. Nhưng thưa quý vị, chúng chỉ làm trọn vẹn những nhu cầu của quý vị. Khi ở đây, trên thế gian này, còn về đời sống quý vị ở ngoài thế gian này nghĩa là đời sống ở bên kia cửa tử là tùy thuộc ở phẩm chất và sự tiến triển về nội dung của quý vị. Sự này là ở trong tay và Quyền Năng của Thiêng Liêng.

Vì thế ngoài sự suy nghĩ và để ý đến những vấn đề thế gian mà điều đó là ở trong tầm mức của tâm và trí, quý vị cần phải sùng bái Thiêng Liêng bằng cách quy thuận mọi sự với sự nhẫn nại, vững tin và thành tâm.

Để làm trọn vẹn những nhu cầu của quý vị trên thế gian, quý vị hãy làm việc và sử dụng tâm và trí quý vị vì những dụng cụ này là những phương tiện dùng cho thế gian, cho những vấn đề thuộc thế gian, cho đời sống quý vị khi quý vị còn ở thế gian này.

Những cái gì mà không bị ràng buộc bởi tư lợi cá nhân (pamrih) — nghĩa là cảm xúc nhẫn nại, vững tin và thành tâm ở bên trong quý vị — sẽ đem lại một cái gì ngoài tầm mức mong cầu và khi nó phát hiện ở bên trong quý vị, khi nó hoạt động ở bên trong quý vị thì dường như có một cái gì hiển hiện ở bên trong quý vị — đó là cử động và sức mạnh — và sự này tới không cần có ý chí của quý vị. Thưa quý vị, rõ ràng những gì quý vị tiếp nhận được trong Latihan là ngoài tầm mức lý trí quý vị, ngoài tầm mức khả năng quý vị và đó đúng là cái có thể thay đổi, có thể cải thiện và làm hoàn hảo nội dung quý vị.

THIỆNG LIÊNG LÀ GÌ

Lẽ tất nhiên có nhiều lúc quý vị cảm thấy và tự hỏi trong tâm mình : « Thiêng Liêng là gì ? » « Sức Mạnh Thiêng Liêng là gì ? » Thưa quý vị, nhất là các vị trong Hội Giáo, ít nhất các vị đã nghe thầy do lời đón đợi hay do tự miệng nói ra Thiêng Liêng là ĐỘ NHẤT. Thiêng Liêng hiện hữu nhưng Thiêng Liêng vô sở, bắt tại, vô ngôn ngữ. Nói một cách khác Thiêng Liêng không nơi trú ngụ, vô hình tướng, không như tâm con người thường tưởng tượng và vô ý nghĩa. Thiêng Liêng vô hình thể Thiêng Liêng đến trước mọi vật có trước tiên và tồn tại sau cùng mọi vật ở sau rồi, Thiêng Liêng ở ngoài mọi vật ở ngoài tận cùng nhất và ở bên trong mọi vật ở trong tận cùng nhất. Nếu các vị nhớ tới những chuyện phù hợp với những gì ở trong Hội Giáo gọi là « nhị thập tứ tính », lẽ tất nhiên quý vị không còn tưởng tượng hay hỏi ở trong tâm và cảm xúc quý vị nữa ; « Thiêng Liêng là gì ? : Sức Mạnh Thiêng Liêng như thế nào ? Quý vị có thể cảm thấy giải đáp của Thiêng Liêng về điều này không ? »

Như Bapak đã giải thích : Cái mà không bị ảnh hưởng bởi dục vọng và không bị ràng buộc bởi tư lợi cá nhân là Sức Mạnh của Thiêng Liêng. Tuy nhiên những sức mạnh ở dưới giai cấp con người hãy còn bị bao trùm bởi tư lợi cá nhân. Chúng hãy còn kết hợp với tâm và óc suy nghĩ, còn về những sức mạnh ở trên giai cấp con người thì không còn có sự tư lợi cá nhân này, đối với con người nữa. Chúng không có lợi lộc gì trong con người. Quý vị có thể tự cảm thấy đối với một người đã ở giai cấp cao rồi thì như thế nào — tỉ dụ cao hơn chúng ta ở thế gian này — trong mọi tình trạng, mọi lãnh vực, họ có còn cảm thấy ước muốn xâm nhập chúng ta để được thật sự trở thành con người không ? (manusia). Nhưng những sức mạnh ở dưới giai cấp này, như là sức mạnh vật chất, sức mạnh thảo mộc, sức mạnh thú vật, và sức mạnh con người : bản sức mạnh này mong muốn xâm nhập con người để chúng có

thể trở thành con người. ! Vì đời với giai cấp sức mạnh quý quái sự gì là cao quý nhất, là thanh cao nhất (mulia) thì đời với con người là thấp kém nhất. Quý vị đã có bằng chứng về sự này trong một người có tính tình xấu xa, họ không phải là một người đáng kính trọng ; Người nào thích chém, giết kẻ khác thì chắc chắn là một người ti tiện, thấp hèn, một người ác độc thường hay tồ cáo kẻ khác thì cũng như thế. Những người hành động không đúng với trật tự con người và thiếu sót đức tính con người thật là không cao quý, thanh tao ; tất cả những người này thuộc về giai cấp sức mạnh quý quái.

Sức mạnh quý quái có một tầm quan trọng rất lớn trong đời sống, khiến có thể ảnh hưởng đến con người và con người thì lại cởi mở cho ảnh hưởng này. Vì thế con người có thể rất tôn kính giai cấp sức mạnh quý quái và như thế đã rơi xuống giai cấp thấp nhất. Thật là khác biệt với sức mạnh cao hơn giai cấp con người. Sức mạnh này xâm nhập con người được lợi ích gì ? Quý vị chỉ có thể đạt tới giai cấp cao hơn con người khi các vị không còn giàng buộc bởi tư lợi cá nhân nghĩa là khi các vị nhẫn nại, quy thuận và thành tâm. Đây là điểm quan trọng vậy.

Một Latihan mà còn diễn ra trong địa hạt mong cầu — ngay dù điều mong cầu hướng về sự toàn thiện, toàn mỹ, tiến tới sự yên tĩnh hoàn toàn và tình trạng trống không — là sai lầm, vì ý định đầu tiên về « Tôi muốn » là sai lầm rồi, dường như ý định đó đã chứa đầy tư lợi cá nhân với sự ước muốn trở thành cái này, ước muốn trở thành cái kia, trong khi những gì mà quý vị cần là thoát ly mọi tư lợi cá nhân. Khi Latihan khởi phát thì không còn một chút gì để mong cầu nữa vì tâm và óc suy nghĩ ngưng hoạt động. Đây là sự hiện hữu trong Latihan tâm linh

ĐỪNG ĐÒI LÀM THIÊNG-LIÊNG

Quý vị có thể làm những cử động, quý vị có thể khóc và cười và tâm quý vị chỉ giống như một khán giả trong chứng nghiệm

này. «Ồ! Tôi khóc. Ồ! tôi cười. Ồ! tay tôi chuyển động giồng thế này, không giồng thế kia.» Như thế, một cái gì đã phát sanh và nảy nở ngoài tầm suy tưởng, một cái gì biểu thị, hiện hữu, thoát ly khỏi tư lợi cá nhân vì nó không còn bị ảnh hưởng của dục vọng nữa.

Thưa quý vị, sau này khi quý vị có khả năng chứng nghiệm sự kiện này, quý vị sẽ có khả năng cảm thấy một cái gì cao hơn giai cấp hay địa hạt quý vị, một cái gì sẽ phát hiện trong nội ngã quý vị như đã phát hiện trong các vị thánh, các vị tiên-tri. Những vị này là những thường nhân. Quý vị đừng cho là các vị thánh, các vị tiên-tri là những bậc siêu-nhân. Không có một chút nào như thế cả. Các vị Thánh và tiên-tri là do những con người mà ra. Nhưng các vị có một bản chất, một xác thân không còn bị tràn ngập với «pamrih», với tư lợi cá nhân nữa. Các vị thật sự thoát ly được điều đó vì thế nguồn Đại Sinh Lực (Roh Illofi) cao cả hơn chúng ta phát hiện trong các vị đó. Vì nguồn Đại Sinh Lực này cao hơn, cao hơn mức tầm thường nên có thể biết được óc suy nghĩ, trong khi sự suy nghĩ cứ tiếp diễn. Khi quý vị được Ân Huệ của Thiêng Liêng ban cho quý vị sẽ chứng nghiệm được điều này. Bapak nói thế vì không phải Bapak chắc chắn về điều này nhưng chỉ có Thiêng-Liêng mới có thể thực hành được mà thôi. Bapak không nói là sự kiện này chắc chắn sẽ đến với quý vị. Nếu Bapak nói thế thì có ý là Bapak cao cả hơn Thiêng Liêng và điều đó, thì không thể được. Sự cao quý nhất cho đời sống con người là trở thành một dụng cụ cho Thiêng-Liêng; đây đã là sự cao quý nhất rồi. Vậy thì đừng đòi làm Thiêng-Liêng. Quá thật là một đòi hỏi rất kiêu-ngạo. Thật là một tư tưởng lạ lùng. Tỉ dụ nếu một cái đàn gambang, khi có người gảy mà đàn phát ra những âm thanh hay một nhạc điệu rất du dương mà đàn đó lại tự nhận «Tôi là Sastrodikoro» thì thật là phi-lý. Chính là Sastrodikoro gảy đàn chứ không phải cái đàn gambang tự gảy mà phát ra âm thanh. Khi quý vị tự nhận giồng

Thiền Liêng thì thật là vô lý, thật là sai lầm. Xưa kia có nhiều sự việc xảy ra giống như sau : ở Persia có một nhóm tu sĩ (sufis) thực hành Hồi giáo bằng cách suy tư — suy tư trong sự sùng bái của họ và rồi họ nói : « Tôi là Thiền-Liêng ». Vị lãnh tụ thời đó nói rằng : « Hừ, nếu các người là Thiền-Liêng, các người không còn cần ở thế gian này nữa », và tất cả đều bị giết chết, 25.000 người đã bị lãnh tụ này giết. Phải, trong sự này cũng có điều đúng mà cũng có điều sai. Điều chắc chắn đúng là nếu một người tự nhận là Thiền-Liêng Toàn-Năng thì không cần cho người đó sống ở thế gian này nữa, vì rất có thể họ đã có đủ mọi thứ. Họ có thể ăn mà không cần ăn, họ có thể sống mà không cần sống, họ có thể ngủ mà không cần phải ngủ, họ không cần tìm một sinh kế như tìm một chân thư ký chẳng hạn. Họ sẽ không còn cần một máy may gì nữa. Và nếu các người tự đòi giống Thiền-Liêng, thì thế là xong rồi ! Xin từ biệt ! Họ không còn cần ở thế gian này nữa — Và họ đã bị giết. Điều này đúng. Điều sai lầm là những người này là thường nhân, điều chúng ta phải để ý tới. Chính những người này đã làm một lỗi lầm và con người làm lỗi là sự thường tình. Như thế, thái độ của vị lãnh tụ này vừa đúng mà cũng vừa sai.

Do bởi tâm và ý nghĩ, con người dễ dàng xa vào sự quên lãng và khi họ lãng quên họ trở nên kiêu ngạo. Nếu có quý vị nào tự cho là khôn khéo thì Bapak không lấy làm lạ và không chê trách với cái tâm như thế thật là thường tình, nếu một người không được gì thì họ sẽ mệt mỏi, chán nản, và họ sung sướng khi họ được một cái gì. Đòi với tâm thì thường như thế. Có nhiều người, dù họ chẳng có gì, họ dự tính cho tương lai họ và họ tưởng tượng « giả thử tôi trúng số độc đắc — 150.000 rupiahs — tôi sẽ xây một cái nhà ở đây, ở kia, ở khắp nơi ! Bapak không nói là người ấy sẽ lấy vợ nữa. Không, nhưng họ sẽ xây một cái nhà ở đây, một cái nhà ở kia. Bản chất con người thường như thế đó. Chúng ta cần phải hiểu biết và cảm thấy điều đó. Chúng ta không nên hành động

mà không dẫn đo công việc làm, chúng ta phải có khả năng hành động một cách thận trọng và cân nhắc.

Bapak xin kể cùng quý vị về các huynh đệ ở ngoại quốc ra sao. Có một số người hỏi: «Thưa Bapak, Bapak có phải là Chúa Cứu Thế không?» «Ồ, không phải, Chúa Cứu Thế là Chúa Cứu-Thế. Ngay từ lúc ban đầu tôi thường nói: «Tôi là Pak Subuh, chỉ đúng là Pak Subuh mà thôi» — «Không, thưa Bapak, không phải thế. Con có một chứng nghiệm trong đó con nhận được sự hiểu biết tỏ ra Pak Subuh là Chúa Cứu Thế. Chúa Cứu-Thế này là hóa thân của Chúa Christ trên thế gian này,» «Không phải. Làm sao mà Thiêng-Liêng có thể ban khải thị (wahju), cho một người bằng cách lấy lại khải thị đã ban cho một người khác. Không thể thế được. Thiêng Liêng không thiếu gì khải thị. Ngài có đủ mọi thứ Ngài muốn. Vì, bản chất sức mạnh của Thiêng-Liêng là gì? Là bắt diệt, là vĩnh cửu, là vô thủy, vô chung.»

Thưa quý vị, vì thế đừng vội đòi hỏi cái này hay cái kia. Trước hết quý vị phải cân nhắc thận trọng cái cách để thi hành điều này là giữ trung dung ở giữa vĩnh cửu và tạm thời, giữa phải và trái. Nếu quý vị không giữ một quân bình mà cứ luôn luôn muốn đòi là phải thì thật quả quý vị cho là không còn ai là phải cả ngoại trừ quý vị.

Cái mũi của một người có thể là khá nhọn nhưng nếu có ai hỏi họ thì họ sẽ nói: «Mũi tôi là mũi đẹp nhất.»

TỰ HÀNH PHẠT MÌNH

Vì thế quý vị không nên sơ xuất hay thiếu sót sự quân bình này. Chúng ta phải cảm thấy sự quân bình này để sẽ không xảy ra như ở Persia xưa kia. Tuy nhiên, quý vị là những người đã tiếp nhận được Latihan, quý vị đã được huấn luyện ngay từ lúc ban đầu, khi trước tiên, quý vị đã được khai mở để thoát ly khỏi

tư lợi cá nhân, quý vị đã được huấn luyện để không có tính khoe khoang, kiêu ngạo. Quý vị có bằng chứng về sự này khi ở trong Latihan, có thể có một anh đã tự quở mắng mình, do chính linh hồn anh ta. Đôi khi anh ta tự đánh vào đầu khiến tâm anh ta trở nên rất sợ hãi và anh ta kêu xin tha thứ. Anh bạn chúng nghiệm sự này đã có lần hỏi Bapak: « Trong Latihan, con tự đánh mình và con tự kêu xin tha thứ. Tại sao thế? » — « Sao! Nếu con không muốn bị đánh như thế thì tốt hơn! » « Con không muốn đánh thế mà lại cứ đánh mạnh hơn. »

Trường hợp này đúng với câu chuyện đã kể trong sách ghi chép những ngạn ngữ của Tiên-Tri Mohammed (Hadis). Trong thời gian thăng thiên của Tiên-Tri, ngài đã trông thấy ở một nơi có một người, hay linh hồn một người thì đúng hơn, có một hành vi thật là lạ lùng. Anh ta tự đánh vào đầu cho đến khi đầu vỡ ra, và anh kêu thét lên vì đau đớn. Sau đó không bao lâu, đầu anh ta lại liền trở lại. Rồi anh ta lại đánh vào đầu cho tới khi đầu vỡ ra. Rồi cái đầu lại liền trở lại, và anh ta lại đánh vào đầu nữa và cứ tiếp tục như thế, lại cũng có hình ảnh của một người nữ (hay linh hồn người nữ thì đúng hơn) đang cắt môi và lưỡi mình. Người đó kêu thét lên vì đau đớn và cầu xin tha thứ. Sau đó môi và lưỡi lại như cũ. Rồi người đó lại cắt môi và lưỡi nữa và sự này cứ tiếp tục mãi tới khi vị Tiên-Tri hỏi một thiên thần! « Xin thiên thần cho biết sự gì đã xảy ra với các người này. Họ đã cầu xin tha thứ, thế mà họ cứ tiếp tục như thế mãi. » Vị thiên thần đáp: « Nếu Tiên-Tri muốn biết thì đó chính là do hành động sai lầm của người ấy. Tất cả những việc mà một người làm, sau này sẽ ảnh hưởng tới họ khi họ chết. » Thiêng-Liêng không trừng phạt con người như người trừng phạt người. Không. Nếu Thiêng-Liêng đã phải đánh như thế thì sẽ không phải là Thiêng Liêng nữa. Thiêng Liêng trừng phạt con người bằng cách để cho con người tự trừng phạt mình. Sự này tỏ ra Thiêng-Liêng là Toàn-Năng.

Trong sách Hadis có câu chuyện về một người mà trước chỉ thích ăn rồi sau khi chết cũng chỉ ăn như thè nào và vì anh ta thích ăn nên sẽ ăn bất cứ gì, cho đến ăn ngay cả đá sỏi nữa.

Có một lần Bapak đề ý tới một anh làm Latihan tới khi anh ấy ở trong tình trạng bạo phát. Trước khi gia nhập Subud, anh là một nhà thầu khoán. Khi anh bị bạo phát, anh ta ăn đá sỏi, sạn, cát, Anh mút đá sỏi trong khi đi ở xa lộ. Người anh nói với Bapak : « Xin Bapak chậm dứt cho. Xin Bapak giúp em tời ra khỏi tình trạng này. Làm sao Subud có thể để một người trở nên như thè ? » Bapak bị chê trách vì anh nói Subud đã làm anh ta như thè. Thưa quý vị không, không phải tại Subud mà tại chính anh ta. Bapak đã nói là : cái gọi là Subud là chính quý vị. Subud không phải là một vật quý vị đem quàng vào cổ quý vị. Không có một chút nào như thế cả. Đừng chê trách Subud. Nhưng đừng như anh cho rằng Subud là Bapak và anh đã chê trách Bapak, Bapak Subud (Cha Subud).

Sau cùng khi anh quy thuận và cầu xin tha thứ. Ý Muốn Thiêng-Liêng là sau ba tháng bạo phát — anh trở lại bình thường và như thè đã đủ rồi. Anh không còn muốn là một nhà thầu khoán nữa. Thè là nhảm, anh có thể trở nên một nhà thầu khoán nhưng anh không nên ăn và làm tổn hại đá và si măng.

Anh là một nhà thầu khoán kiểu mẫu. Anh không nên đóng thời vừa làm vừa ăn. Ý nghĩa sự đó là như thè này : Nếu theo giá trị thật sự, giá của một vật gì là 1000 Rupiahs — rồi thêm 500 Rupiahs vào nữa — thì số 500 Rupiahs thêm đó đã bị «ăn» đi. Đó là ý nghĩa của sự ăn đá hay ăn cát. Sự này thật là rõ ràng do những gì mà Bapak đã chứng nghiệm được. Từ đó Bapak đề ý và trông nom các huynh đệ làm Latihan; bất cứ gì xảy đến trong Latihan là để diu dắt người ta trở thành một người chân thật, tao nhã, đáng tin cậy và khiêm nhường.

Quả thật một chứng nghiệm như thế rất phù hợp với chứng nghiệm khi thăng thiên của vị Tiên-Tri. Tại sao thế? Đề con người có thể biết sự lợi ích của Latihan tâm linh đã đem con người tới một chứng nghiệm như thế. Thưa quý vị, quý vị phải cảm thấy sự tri ân vô hạn, không bờ bến vì quý vị có cơ hội được thanh lọc khỏi tất cả mọi lỗi lầm của quý vị khi còn tại thế. Quý vị có thể được chuộc tội trong khi còn ở thế gian. Nếu quý vị thấy một hội viên khác ở trong sự bạo phát như thế thì đừng sợ hãi. Đối với quý vị có thể là sự kiện đó sẽ không giống như thế, có thể là sự kiện đó sẽ nặng nề hơn và cũng có thể là chẳng có một chút nào như thế sẽ xảy đến với quý vị.

ĐỪNG SỢ BẠO PHÁT

Quý vị đã được tẩy rửa trong thời gian trước khi quý vị rời khỏi trái đất này, nghĩa là trước khi chết, còn khi quý vị chết là hết rồi, cũng giống như một quyển sách mà chúng cục đã gấp lại. Nếu sự kế toán của quý vị đã chứng tỏ một sự thiếu hụt — thì nó sẽ cứ giữ mãi một thiếu hụt vì sự kế toán đã làm xong rồi — quyển sách đã gấp lại rồi. Nếu quý vị lầm lỗi, quý vị cứ giữ nguyên lầm lỗi. Quý vị không thể làm lại được nữa. Trong tiếng Hoà Lan, người ta nói Gedane Zaken nemen geen Keer — sự gì đã làm rồi thì không thể sửa chữa được nữa. Sự này không thể có được, Thật không thể được. Thật là sai lầm nó cứ tiếp tục như thế. Dầu thế đi nữa Bapak cũng không ca ngợi và khoe khoang về Latihan tâm linh và đề cao Latihan tâm linh. Bapak đã nói Subud là một trong nhiều ân tứ Tnieng-Lieng đã ban cho và truyền xuống cho con người — không phải chỉ có Subud mà thôi. Như Bapak đã nói ân tứ này đem lại niềm hạnh phúc và ân-huệ vô lượng vô biên trong sự cao cả của ân-tứ đó vì quý vị có khả năng chứng nghiệm và tiếp nhận sự giải thoát khỏi mọi tội lỗi trong đời sống quý vị trên thế gian

còn người nào chưa tiếp nhận được Latihan sẽ phải qua sự kiện này sau khi chết, họ không thể chỗi cãi và không thể lẩn trốn được những tội lỗi của họ. Hiện nay quý vị có thể tiếp nhận và chứng nghiệm sự giải thoát khỏi mọi tội lỗi, thế nhưng thí dụ có thể quý vị phải trải qua một bạo phát trong ba tháng. Về phần Bapak, Bapak sẽ chọn một bạo phát không những ba tháng nhưng ngay cả là ba năm. Quý vị sẽ không sợ sự bạo phát nếu có một thái độ như thế. Thật là may mắn nếu quý vị không sợ bạo phát vì sẽ không có bạo phát đối với quý vị — Quý vị đừng sợ ở trong tình trạng bạo phát! Hơn thế, nếu quý vị sợ hãi, quý vị sẽ đau khổ. Người nào sợ hãi là thiếu sự vững tin, quy thuận và thành tâm. Sự giải thoát khỏi những tội lỗi này chắc chắn phải chứng nghiệm thấy khi còn ở thế gian cũng như sau khi chết. Sau khi chết không thể có sự thay đổi được. Sự gì có thể thay đổi được phải chứng nghiệm thấy ngay khi còn tại thế, Tuy nhiên sau khi chết có thể có sự thay đổi — do con cháu của quý vị, dù rằng không thể biết chắc sự đó sẽ xảy ra một cách nhanh chóng hay không, hay thật quả sẽ xảy đến cho tất cả mọi người không, vì sự đó tùy thuộc ở con cháu quý vị có phải là những người thiện hảo hay không. Nhưng nếu họ là những người xấu xa thấp kém thì sao? Người thấu khoán tin cậy ở con cháu anh ta — anh sợ bạo phát — và nay anh đã chọn cách là không làm Latihan. — Anh thích được chuộc những tội lỗi của anh sau này, sau khi chết, nhờ các con anh. Cha ăn cát thì con cũng thế, khi họ trở nên một người thấu khoán quan trọng thì không những họ ăn cát mà thôi nhưng ăn cả gỗ và các vật liệu khác nữa. Nếu quý vị xem xét kỹ lưỡng sự đó thì điều trước tiên quý vị đừng sợ cho một người nào đang ở trong tình trạng bạo phát vì sự bạo phát có thể cho người đó chứng nghiệm thấy được thanh thoát khỏi hết mọi tội lỗi trước khi chết. Sự này là hiển nhiên vì từ khi anh hội viên này hết bạo phát, trong Latihan anh đọc kinh còn trước kia khi anh làm Latihan, anh thường la mắng! Không có điều gì khiến anh giận dữ, thế mà anh

cứ tiếp tục la máng: « người là con người hỗn xược » vân vân. Có một lần một hội viên Subud tiếp nhận được là thời gian phải chết đã đến với anh ta. Trước khi chết anh nói: « Thừa các bạn, có lẽ những ngày vui đùa của tôi với các bạn đã mãn. Tôi sắp chết. Đó là ý của Thiêng. Liêng muốn tôi trở về nơi đã chỉ định cho tôi. » Trong số những người nghe thầy điều này, có một số tin và một số không tin vì anh ta là người thích đùa rỡn. Trước khi chết anh họp các bạn lại và nói chuyện với họ nhưng thái độ hay cách xử sự của anh thì lại khác. Anh nói: « Không có một người nào mà lại không có lỗi lầm. » Hãy chỉ tính xem tôi và các bạn đã làm mich lòng nhau bao nhiêu lần. Vì thế tôi xin các bạn tha thứ những lỗi lầm của tôi. Hãy đánh tôi đi, nếu cần, tôi xin nhận sự đó. Nếu các bạn không đánh, tôi xin cảm ơn. Phải, không còn gì nữa nhưng tôi thành thật xin các bạn tha thứ. Xin các bạn hãy sửa chữa lại cho tôi nếu tôi còn có điều gì sai nhảm « Khi mọi người ăn xong, anh nói: « chúng ta hãy mãn cuộc đêm nay. Tôi xin mời các bạn về. Chào các bạn. » Một trong những người bạn thân của anh nói: « Tôi không muốn về nhà, tôi sẽ ở lại đây. » Được, nhưng anh phải ngủ ở phòng khác chứ không ngủ trong phòng tôi như thường lệ. Đừng làm như thế — Anh hãy ngủ ở phòng khác »

Sáng sớm hôm sau — anh ta thường dậy sớm, nhưng trời chưa rạng đông — bạn anh bắt đầu lo lắng là có lẽ có vài sự thật trong những điều bạn anh đã nói tôi hôm trước, anh gõ cửa bước vào — Và thầy bạn anh đã chết.

Một số trong các bạn hữu của anh nói: « Làm sao có thể như thế được, anh ấy hoàn toàn khỏe mạnh mà nay đã chết rồi. Thật buồn quá. » Một số người, nói như thế. Nhưng những người khác lại có một quan niệm khác: « Thật là đẹp đẽ, chính tôi muốn chết như thế. » Phải, quả thật các người khác biệt nhau về những quan niệm của họ; Sự việc này tỏ ra rằng hạnh kiểm tội lỗi trước

kia của người này đã được chuộc, đã được xóa bỏ đi sau khi anh đã tiếp nhận hay chứng nghiệm một bạo phát, một số những người lớn tuổi nói : « Nếu như thế thì tôi thích có một bạo phát » Ngay cả có một số hội viên đã thích một loại bạo phát khác.

Thưa quý vị, về Latihan tâm linh Subud thì có nhiều thứ bạo phát.

GIÁO LÝ VỀ TÂM LINH.

Không phải Bapak muốn phân biệt giữa Latihan tâm-linh Subud với giáo lý về tâm.linh vì mục đích hầu như nhau. Mặc dầu những phương pháp về tâm.linh cũng có mục đích là cầu xin Thiêng-Liêng ban cho con người sự toàn bích trong sự sống và chết và sau khi chết, những sự thực hành, hành động và tập luyện của họ rõ ràng tỏ ra một sự khác biệt giữa Latihan tâm linh Subud với giáo lý về tâm.linh. Với giáo lý về tâm-linh, người ta áp dụng sự yên tĩnh nghĩa là sự chết về cảm xúc bằng cách tập trung tư tưởng. Còn chúng ta thì đem nội cảm tới sức sống. Sự này thật hiển nhiên khi chúng ta trông thấy một người thực hành theo giáo lý tâm linh của họ: Trông họ yên tĩnh nhưng đó là đem từ ở ngoài vào bên trong. Chúng ta không thực hành như cách đó nhưng mà do từ ở bên trong ra ngoài. Cách nào đúng? Làm thế nào mà đem vào bên trong nếu chúng ta đã chết ở đây (Bapak chỉ vào ngực). Có nhiều người ở dưới phần mộ hãy còn y như thế, nhiều người chôn chức dưới đó, nhưng đây (Bapak chỉ vào thân người) thì đã bị hủy hoại, nó đã trở thành đất nhưng họ vẫn còn y như thế và vẫn y nguyên như thế. Thật là khác biệt với cách do từ bên trong ra ngoài.

Sự kiện này phù hợp với câu châm ngôn mà các nhà hiền triết tâm linh thường nói là nếu quý vị đã đạt tới một mức độ

cao thì sự đó có thể so sánh với một con ếch đã đóng cái hang của nó lại» Con ếch che kín cái hang của nó. Nếu con ếch làm thế thì đó là do từ bên trong ra ngoài. Còn tâm linh thì không thế, con ếch đã đóng kín ở trong hang.

Sự kiện giống như thè đã xảy ra, cho các người ở Ấn Độ, Bapak làm Latihan ở đó một, hai, ba, bốn, năm tời và trong khi để ý tới họ — thì họ giống như những bức tượng, sau buổi Latihan tời lần thứ năm Bapak hỏi : « Các vị có hài lòng với Latihan này không ? » Họ nói : « Chúng tôi hoàn toàn yên tĩnh. » « Đó là cái chúng ta đang tìm kiếm vậy — Yên tĩnh và không cảm thấy máy may gì là cao tốt — hoàn toàn yên tĩnh » Giống cái gì ? Giống như hòn đá vậy. Các vị muốn trở thành những bức tượng hay những con người ?

Nếu cảm xúc quý vị có thể linh động thì trong Latihan quý vị quy thuận Thiêng.Liêng và tự cảm thấy không suy nghĩ gì, nhưng không ngủ đi khi có một cảm xúc khoan khoái ở trong quý vị. Có một số anh em khi tới Latihan, họ bước đi bằng một cách riêng biệt, rồi ngồi xuống và ngủ đi.

Một cây có thể cao lớn trong 6 tháng và có quả sau một năm không ? Có một số cây, 6 năm mới có quả. Mỗi loại cây lớn lên khác nhau và không có ai có thể dẫn dắt hay hướng dẫn sự này ngoại trừ Thiêng.Liêng. Chỉ có Thiêng.Liêng mới có thể trở thành một với các tạo vật của Ngài,

Tl dụ trong một phong trào hay một tổ chức về tâm linh, có thể là quý vị được dạy cách đọc a, d, c, d, e, g, h. Nếu có một trăm học trò thì giọng nói của mỗi người có giống nhau không ? Nếu các học trò được dạy để đọc, để bắt chước thì kết quả có giống nhau một trăm phần trăm không ? Không thể nào người này lại giống như người kia được. Cách thích đáng là cách do từ nội. ngã đề quý vị có thể trông thầy và nghe thầy đúng với cái trông

và cái nghe nó phù hợp với nội.ngã quý vị, nó bao hàm cảm xúc quý vị và rồi giữa cái bên trong và cái bên ngoài sẽ không còn có sự chia rẽ nữa. Có một câu phương ngôn: « Người nào biết được nội.ngã thì biết được Thiêng-Liêng và Quyển.Năng của Ngài. »

Thưa quý vị thật hiển nhiên là ý nghĩa về một người tự biết mình là anh A biết anh Á chứ không phải anh A biết anh B. Không phải thế. Như thế một tổ chức mà dạy 10 ngàn học trò để đọc a, b, c, d, e, như trên thì rõ ràng là không thích hợp. Làm sao mà 10 ngàn học trò có thể trở nên giống như thầy giáo họ được? Trong 10 ngàn học trò không có một người nào lại giống như người nào. Làm sao có thể có được một sự giáo dục để có thể thông nhất một số đông người như thế? Không thể được. Thiêng-Liêng là yêu tố độc nhất để thông nhất, chỉ có Thiêng-Liêng mà thôi. Đây là lý do tại sao Thiêng-Liêng là **Độc.Nhất** (cho toàn thể vạn vật) Vì thế nếu bất cứ sự gì phải thực hành bằng những phương cách này mà có rất nhiều người theo và tin tưởng và nếu những người này thật quả đi tới sự thành công hoàn toàn và đạt tới trình độ cao nhất mà họ có thể đạt tới được thì tôi đa họ sẽ tìm thấy một Thiêng-Liêng của xứ sở họ — một Thiêng-Liêng không phù hợp với hai mươi đặc điểm hay thần tính của Thiêng-Liêng — nói một cách khác, không phải Thiêng-Liêng là đấng **Độc.Nhất** cho toàn thể vạn vật, trên thế gian này và trên vũ.trụ.

Nhưng Thiêng-Liêng không có một ngôn ngữ một xứ sở nào và cũng không có thần thích. Thiêng-Liêng có trước mọi sự vật có trước tiên. Thiêng-Liêng là vô hình tướng, vô màu sắc. Nếu đúng như đã nói trên kia thì sẽ có một Thiêng-Liêng người Anh. Quốc một Thiêng-Liêng người Java, một Thiêng-Liêng người Á.Rập, một Thiêng-Liêng người Trung.Hoa và những người khác nữa.

Nều quý vị đã từng ở Solo ở Jogja và đã được gần các guru

(các trường giáo Ân Độ) — ôi có rất nhiều. Tỉ dụ tất cả họ đều nói rằng: «Sau khi tôi trở nên yên tĩnh bằng cách tập trung tư tưởng (Bapak làm điều bộ)... Tôi thấy một người hiện hình giống như tôi, deeeep!!! Sự hiện hình đó giống như một nữ thần mà họ cho là thật, tuy rằng đó chỉ là một hình ảnh do tự bên trong họ mà ra. Thưa quý vị, quý vị đừng trở nên chia rẽ với cái «Tôi» (Aku) của quý vị. Nếu quý vị không tách rời ra khỏi cái «Tôi» của quý vị thì cái «Tôi» đó sẽ được Thiêng-Liêng dẫn dắt bất cứ ở nơi nào. Cái «Tôi» của quý vị không được tách rời ra khỏi quý vị, tách rời ra khỏi chính quý vị.

Người ta có thể nói, chỉ Thiêng-Liêng mới hiểu biết được Thiêng-Liêng. Thẻ nghĩa là thẻ nào? nghĩa là chỉ Thiêng-Liêng mới hiểu biết được Thiêng-Liêng. Một thiên thần mới có thể hiểu biết được một thiên thần, một nàng tiên mới có thể hiểu biết được một nàng tiên và — trên thẻ gian — một người giàu có mới có thể hiểu biết được một người giàu có. Nếu một người nghèo nàn mà quen biết một người giàu có và tới gần họ thì người giàu sẽ có thể cho là người nghèo nàn đó muốn móc túi họ.

Thật hiển nhiên những gì mà quý vị tiếp nhận được trong Latihan tâm-linh đúng là một sự tập luyện, một sự thực hành không đi sai chiều hướng của nội-ngã. Đây là điều mà câu châm ngôn có ý nói chúng ta cần phải khám phá ra nội ngã chúng ta, chúng ta phải nhận ra xem tại sao chúng ta hãy còn đi sai lạc.

Ý-muôn Thiêng-Liêng đòi với toàn thể nhân loại giống nhau — nghĩa là phải chịu đựng sự sống và chết, niềm hạnh phúc và nỗi khó khăn, sự cao, hạ, tốt và xấu, đây là quyền của con người. Sự đó tùy ở con người để xem có tìm ra sự gì là tốt hay sự gì là xấu không.

Sự xấu ở đâu và sự tốt ở đâu? ở bên trong quý vị... Vì

thề người ta cũng có thể nói, quý vị có thể cầu xin Thiêng-Liêng một nghìn lần để được hạnh phúc mà quý vị chưa có thể được hạnh phúc nếu quý vị không hành động một cách thích hợp... Không thể được.

Nay nói về Latihan tâm-linh, chúng ta cần phải thận trọng về những câu chuyện phiếm, vô ích. Chúng ta không nên nói: Tôi khéo léo — Tôi có tài — Sự cần thiết hiện nay là tỏ lộ sự này trong thực tại: nói cách khác là quý vị cần làm Latihan với sự tâm thành, quy thuận và nhẫn nại để quý vị có khả năng sửa chữa mình. Nếu cần quý vị có thể cầu xin để được sửa chữa, hãy cầu xin chí thành. Xin sửa chữa cho con. Nhưng khi quý vị đã được sửa chữa rồi thì đừng đụng đến cái « Tôi » hay lạm dụng cái « tôi »: đừng làm như thế. Nếu quý vị chân thành, hãy chân thành thực sự. Trong trường hợp đó sẽ không có sự bất hòa giữa các quý vị, lẽ tất nhiên phải có sự hòa hợp, một sự hòa hợp bất biến.

ASUHAN (1) Ở TJILANDAK.

Nếu quý vị hiểu biết lẫn nhau, quý vị sẽ hiểu biết sự bí ẩn của anh A và anh A sẽ hiểu biết sự bí ẩn của quý vị. Nếu quý vị hiểu biết lẫn nhau thì có lợi ích gì để bất hòa, gây gổ và tranh luận với nhau? Nếu quý vị hiểu biết lẫn nhau và hãy còn cứ tiếp tục gây gổ thì đó là do tại nafsu. Điều đó cam đoan như thế. Nếu quý vị không đồng ý, quý vị có thể thử và làm trắc nghiệm, rồi kết quả sẽ cho quý vị rõ. Đây là điều Bapak có ý nói là bằng cách làm trắc nghiệm vậy.

Trong Asuhan Bapak sẽ thiết lập một sự tập luyện đặc biệt

1) *Asuhan*: chữ Nam Dương có nghĩa là hội họp để luyện tập Latihan, nhưng *Asuhan* đã phát bất bỏ vì tình thế chính trị.

mong rằng một số quý vị ở đây cũng tới dự. Thật là cần đề nhiều người tới dự, có thể là hai hay 4 người đề quý vị có thể có một sự ham thích về sự tập luyện ở Tjilandak. Rồi sẽ có 200 người được huấn luyện ở đây, trong 2 Asuhan. 100 người từ 15 tháng 7 đến 15 tháng 8 và 100 người nữa từ 1 tháng 9 tới cuối tháng 9.

Tại sao lại 100 người? 100 người là nhiều rồi và con số này sẽ đem các người từ 62 quốc gia cùng đến Tjilandak. Riêng ở Âu-châu, cũng đã có các người từ Hòa-Lan, Belgium, Pháp, Spain, Portugal, Đức, Austria, Luxembourg, Switzerland, Denmark, Sweeden, Norway, Anh Quốc, Ý đại lợi, Hy-lạp tới có lẽ có cả Thổ-nhĩ-Kỳ nhưng chưa có tin tức gì. Đây là ở Âu-Châu và từ Mỹ Quốc ngoài Nam-Mỹ còn có Mexico, Peru, Chile, Argentine, Brazil, Columbia, Venezuela, Uruguay và từ Á Đông, Ấn Độ, Tich-Lan, Pakistan, có lẽ cả Ethiopie, Morocco, Nigeria, Rhodesia, Nam-Phi, Algeria, Iraq, Iran, Đông-Dương, Thái Lan, Cao Mên, và từ Úc-đại lợi, New Zealand, Nhật Bản, Hong-kong... có rất nhiều quốc gia tới. Ngoài những người từ các quốc gia khác tới, các huynh đệ ở Nam Dương cũng cần phải đến để làm quen với các huynh đệ khác và dựa vào sự tập luyện Latihan gọi là Asuhan. Bapak mong rằng các hội viên ở Nam Dương là những hội viên đầu tiên — đầu tiên vì Bapak ở nơi này — sẽ đến gần đây. Họ không nên lết lại ở sau quá xa. Thật cũng hơi bất mãn và thất vọng là chính ở Nam Dương không có nhiều tiến triển trong khi ở những nơi khác mà Bapak chưa hề tới thăm lại có nhiều huynh đệ tự ý đến, dù ở những nơi rất xa xăm. Tuy nhiên ở Nam Dương lại không như thế, nhất là ở Bandung. Nhiều ngành khác đã có nhiều chỗi nhưng đây thì ngay cả một chỗi cũng không có — chỗi ở ngành mà ra.

Bapak nghe nói ở Bandung chưa có một chỗi nào ở những tỉnh lân cận; chưa có gì ở Tjimahi, Taskmalaja, Garut, Paladang hay Tjiamis. Ở Sukabumi chưa có gì. Còn ngành ở trung bộ Java đã

bắt đầu nảy nở ở Magelang Wonesobo, Purwokerto, Gombang, Purnoredjo, Bandjarnegara, Tegal và các nơi khác. Đông java thì có Pasuruan, Ponorgo, Madiun, Kediri v.v. Tại sao chung quanh đây chưa có gì?

Không phải Bapak chỉ trích — Không — Nhưng tại sao Bapak hỏi thế? Quý vị phải tự tìm hiểu, đừng bói Bapak tại sao.

Nguyên nhân vì trong sự sùng bái Thiêng Liêng quý vị đã chìm đắm trong tư lợi cá nhân, quý vị coi những nhu cầu của quý vị là quan trọng. Thật quả con người ở thế gian này phải nghĩ tới những nhu cầu, Bapak không nói điều này là không đúng. Nhưng nếu quý vị đã thực sự hứa khi quý vị được khai mở — là quy thuận Thiêng-Liêng — tin tưởng là có một Thiêng Liêng cho toàn thể vạn vật — tin tưởng Thiêng-Liêng là Toàn-Năng — thì những lời hứa này chưa được trọn vẹn.

Các vị nghĩ rằng chỉ tin tưởng ở Thiêng-Liêng thôi mà đời sống bên ngoài sẽ thành tốt, đẹp không cần phải có những cố gắng để làm trọn vẹn những nhu cầu của quý vị ư? Thưa quý vị không — Không thể được, chỉ đơn thuần sùng bái Thiêng-Liêng rồi đột nhiên có tiền ư. Không. Muốn có tiền người ta phải làm việc.

Nếu quý vị sùng bái Thiêng-Liêng thật sự — Thiêng Liêng sẽ chỉ cho quý vị con đường, để tất cả mọi thứ — ở bên ngoài và ở bên trong — sẽ được quân bình. Nếu quý vị không muốn bị chỉ trích thì đừng chỉ trích ai. Nếu quý vị muốn gây gỗ — sự gây gỗ sẽ tiếp diễn — Vì nếu quý vị thường chỉ trích người khác, lẽ tất nhiên, chính quý vị sẽ thường bị chỉ trích. Nếu quý vị tin tưởng thật sự vào Thiêng-Liêng với tất cả sự quy thuận thành tâm — Thiêng-Liêng sẽ chỉ cho quý vị con đường.

Quý vị không cần phải đi xa như Thiêng-Liêng là đang

Toàn Công — Toàn Lực. Ngay cả đời với người, nếu quý vị tốt với người nào, họ sẽ tốt lại với quý vị. Ngay cả một con vật cũng sẽ tốt với quý vị nếu quý vị thường đối xử tốt với nó. Có câu chuyện về một người rất thích con chó của ông ta. Ông ta đi bộ qua một cánh rừng, trong rừng có một con hổ sẵn sàng vồ ông ta. Nhưng con chó — mà người đó rất tốt với nó — nghĩ rằng! «Trời — làm sao bây giờ?» Chủ tôi rất đối yêu tôi — rất yêu tôi đến nỗi không gì khác hơn là tôi phải chết. Nhưng bây giờ thì dường như con hổ sắp ăn thịt ông ta. Tôi có thể làm gì được? Tôi không thể nói với ông ta bằng tiếng người, nếu tôi sủa, chắc chắn ông ấy sẽ đá tôi — Làm sao đây?» Liên sau khi đó, con chó như bị bản năng thúc đẩy, nghĩ rằng: «Ồ, nếu tôi bị hổ ăn thịt thì tốt hơn.» Con chó tiến lên và con hổ vồ nó — Chủ nó thấy con chó bị hổ vồ, bèn chạy và thoát chết nhưng con chó thì bị giết.

Có lẽ một số trong quý vị có người hỏi: «Tại sao mọi người không ưa thích tôi, ? Tôi chỉ làm điều tốt, Tôi không làm hại ai thế mà mọi người không ưa thích tôi?» Đây có nghĩa là quý vị chỉ tốt với các người ở bên ngoài mà thôi. Nhưng bên trong thì sao? Vì lẽ đó quý vị đừng có ý tưởng là: «Nếu trường hợp như thế, tôi phải có thái độ tử tế đối với mọi người — và rồi tôi sẽ nhận được phần thưởng gì ở bên trong tôi?» Đừng làm như thế, đừng có những ý nghĩ như thế. Hãy làm những gì hoàn toàn thành thật. Tại sao Bapak được rất nhiều người yêu mến và ưa thích? Bapak nói «yêu mến» vì đúng như thế đó. Ở khắp nơi Bapak tới thăm, khi Bapak ra đi, có rất nhiều người ở phi trường đã cảm động đến rơi lệ mà không bên lên. Người ta hôn tay Bapak — Đây là sự công bình của Thiêng Liêng tại sao họ hành động như thế? Vì Bapak yêu mến các người. Tại sao Bapak đi tới rất nhiều nơi như thế? Để làm việc cho tư lợi Bapak chăng? Không phải thế, nhưng để ân tứ chúng ta đã tiếp nhận được có thể truyền bá khắp nơi trên thế giới, Không phải để cho tư lợi Bapak — Không — Bằng

chúng đây là sự thành tâm và quy thuận mà Bapak thực hành đúng thật với những gì mà Thiêng Liêng đã ban cho. Có rất nhiều thư gửi tới nói rằng: « Dù Bapak không ở đây lâu, chỉ 15 ngày thôi, thế cũng đủ, miễn là chúng ta có thể tới để biết đích thân Bapak. » Tại sao thế, chần dung Bapak đã có đây rồi mà? Đường như họ không hài lòng trừ khi họ đã được nghe Bapak nói, mà Bapak cũng chỉ nói như ở đây. Nhưng họ nói, đối với họ, đây là một sự phi thường – giống như djamu (một thứ thảo dược Nam Dương rất mạnh; Chà, chính Bapak không hài lòng về sự đó. Bapak đã thành một loại thuốc « lữ du » (travelling medecine).

Vì thưa quý vị, Bapak không muốn khuyến khích quý vị nhưng thật quả Bapak cũng nửa phần thúc giục quý vị, thật ra Bapak hành động như thế vì Bapak yêu mến quý vị để quý vị có thể nhớ tới bản ngã quý vị, trong khi sống ở thế gian, quý vị gìn giữ và cải thiện thế xác quý vị. Nếu quý vị là một người đàn bà thì quý vị hãy làm cho mình duyên dáng, nếu quý vị là một người đàn ông, quý vị hãy làm cho mình bạc đạn. Như thế đó, phải không? Nếu một người đàn ông đội petji (Khăn của người đàn ông Nam-Dương) có lẽ họ đội nghiêng đi, nếu họ có râu, họ giữ cho bộ râu thật đẹp và ngày nay người đàn bà dùng thời son khi môi họ không đủ tươi hồng, khi cái badju của họ (áo của người đàn bà Nam Dương) không đẹp, họ mua cái khác đẹp hơn. Thế xác quý vị được gìn giữ trong khi sinh thời nhưng khi quý vị chết, đúng là quý vị bỏ rơi nó. Nếu chỉ để có như thế thì đời sống ở đây, ở thế gian này mà làm cho quý vị trở đẹp, thích thú chỉ trong một khoảng thời gian, và tổ điểm cho quý vị chỉ trong một thời gian ngắn như thế thì có ích lợi gì, có đúng thế không?

GƯƠNG MẪU Ở BÊN TRONG.

Thưa quý vị, như thế, hãy thương hại mình. Trong trường

hợp quý vị, quý vị đã đến mức độ nào đó để biết được nội ngã quý vị và sự này giống như chiếc cầu giữa quý vị với Thiêng-Liêng, với thành quả là khi quý vị biết được nội-ngã quý vị, quý vị sẽ có khả năng hiểu biết gương mẫu về đời sống an toàn, hạnh phúc của quý vị trên thế gian cũng như sau khi chết.

Gương mẫu này đã hiện hữu ở bên trong nội ngã quý vị. Như thế trong các chuyện về các vị tiên tri người ta nói rằng mỗi người mang theo trong người họ quyển sách thánh thiện, ở ngay chính bên trong con người họ. Quyển sách thánh thiện này vẫn chưa có thể đọc được và thường thì con người không có khả năng đọc được trừ khi họ đã chứng nghiệm sự chết. Nhưng sau khi chết họ cũng chẳng đọc được nữa.

Nếu tôi là con ếch, khi chết tôi vẫn y nguyên là con ếch, nếu tôi là ếch khi chết tôi vẫn y nguyên là con ếch — nhưng nếu trước khi chết, tôi ý thức được linh hồn tôi là linh hồn của con ếch và tôi cầu xin: « Con là con ếch, xin Thiêng-Liêng thay đổi con và làm cho con thành con người. » Rồi trước khi chết có một may mắn tiếp nhận Ân-huệ của Thiêng-Liêng để có thể đem tới sự thay đổi về nội-dung. Khi đã chết rồi là xong và không thể sửa chữa được nữa, không thể thay đổi được nữa.

Như thế hãy thương hại nội ngã quý vị vì quý vị đã biết sự kiện đó rồi — nghĩa là khi quý vị được khai mở, khi quý vị tiếp nhận Latihan. Bất cứ khi nào làm Latihan quý vị đừng có một mong cầu nào, nếu quý vị có một mong cầu nào thì đừng đem tới quy thuận Thiêng-Liêng, vì khi quý vị hãy còn có những mong cầu trong Latihan thì chỉ những mong cầu ấy được đáp ứng lại mà thôi và không có một tiền bộ nào cả trong Latihan của quý vị. Quý vị có thể làm Latihan hàng mười năm mà vẫn y nguyên như thế, không thay đổi, không có tiền bộ, nhưng nếu quý vị quy thuận thật sự với sự phục tùng và thành tâm thì sẽ có một sự thay

đổi dù đó là một thay đổi nhỏ. Lẽ tất nhiên khi quý vị chứng nghiệm một sự thay đổi trong đời sống tâm.linh thì những tình trạng bên ngoài quý vị cũng thay đổi, như thể quý vị chứng nghiệm một sự thay đổi về tất cả những gì quý vị thường gặp hàng ngày. Tỉ dụ, có thể là quý vị luôn luôn túng tiền hay vợ chồng luôn luôn gây gổ hay công việc gia đình hãy còn đảo điên. Tất cả sự này là hình ảnh về sự đã hiện hữu hay đang tiếp tục trong nội ngã quý vị. Khi bên trong thay đổi thì bên ngoài cũng sẽ thay đổi một cách hợp lý. khi bên trong tốt thì bên ngoài sẽ tốt. Nếu quý vị nói: « Tôi chỉ gặp toàn vận rủi. », Không phải vận rủi nhưng bản chất ở bên trong quý vị hãy còn thấp kém xấu xa — Không cần phải cầu xin quá nhiều — Hãy nhìn vào quý vị — chứng cứ về sự tiến bộ và thoái bộ sẽ biểu lộ tất cả ra bên ngoài, vì thế Latihan là rất cần thiết — Không những cần thiết mà rất cần.

Tại sao quý vị chưa đạt tới một sự thay đổi về tình trạng ở bên ngoài? Vì sự thay đổi ở bên trong chưa thành tựu. Sự thay đổi bên trong này có thể tới khi quý vị thật sự quy thuận với sự phục tùng và thành tâm.

Vì thế mỗi quý vị, khi làm Latihan đừng để một kêu nài nào tới trước: « Xin Thiêng Liêng ban cho con một môi lợi về tiền. Ngày mai con buồn bán, xin cho con được nhiều lời. » Quý vị đừng lẫn lộn các sự việc và rồi thật quả quý vị sẽ có sự tiến bộ. Và khi có tiền bộ thì đừng ngó tà, ngó hữu nghĩa là ngó các anh em, bạn bè quý vị: « Sao anh không tiến bộ như tôi? » Đừng làm như thế. Vì mỗi người tiếp nhận đúng theo với trình độ của họ và mặc dù đúng theo trình độ của họ, trình độ này có thể biết được; quý vị cũng đừng cảm thấy buồn phiền, lo âu — nếu sự tiến bộ không nhanh chóng nhưng hãy quy-thuận Thiêng-Liêng. Không có một cái gì người ta có được mà lại không phải trả tiền hay người ta có được một cái gì mà lại không gặp sự đau khổ

hay khó khăn, như câu phương ngôn nói là : « không có gì mà lại cho không. » Không có sự thanh cao nào có thể có được hay có thể mua được mà lại không có một việc làm nào hay hành động nào cực khổ hay khó khăn để làm. Đúng như thế đó. Thật quá đúng là không có một cái gì to lớn mà trước kia lại không có cái nhỏ bé tới trước. Ngay cả không có sự tốt nào mà trước kia lại không có sự xấu tới trước. Chính con người có thể thành một người trưởng thành chỉ sau khi đã là một trẻ nít.

Chúng ta phải ý thức rõ ràng là chúng ta phải chứng nghiệm sự đau khổ. Thật là sai lầm nếu quý vị không chứng nghiệm sự đau khổ, bởi vì sau quý vị sẽ có thể có sự thiện cảm — nói chung thì một người ngẫu nhiên có rất nhiều tiền thì hoàn toàn quên bẵng không nhớ tới Thiêng-Liêng, nhưng khi họ đau ốm — Thì họ luôn luôn kêu gọi Thiêng-Liêng : « Xin Thiêng-Liêng Toàn-Năng cho con được khỏe mạnh và họ cứ tiếp tục như thế.

Tất cả sự này chỉ để tỏ rằng giữa sự thịnh vượng và nghèo khổ, giữa sự tốt và sự xấu có một liên quan với nhau : chúng đi sát bên nhau. Trong thời kỳ thịnh vượng quý vị phải nhớ tới khi quý vị nghèo nàn và vào lúc nghèo nàn, hãy nhớ tới những thời kỳ thịnh vượng. Nếu trong khi nghèo nàn quý vị nhớ tới thời kỳ thịnh vượng, quý vị sẽ không tuyệt vọng. Nếu vào thời kỳ thịnh vượng, quý vị nhớ tới lúc nghèo nàn, quý vị sẽ an ổn và không kiêu ngạo.

Nếu quý vị tiếp nhận thì — như Bapak đã nói — đừng tưởng tượng là Thiêng-Liêng Toàn-Năng ở bên trong quý vị. Thật đúng là quý vị đã tiếp nhận được, quả thật là Quyển-Năng của Thiêng-Liêng bao trùm quý vị. Quả thật Quyển-Năng của Thiêng-Liêng bao trùm mọi sự vật, nhưng quý vị đừng nghĩ rằng Thiêng-Liêng trọn vẹn ở bên trong quý vị — Thừa quý vị không. Nếu Thiêng-Liêng trọn vẹn ở bên trong quý vị thì Thiêng-Liêng sẽ không ở

nơi nào khác nữa và rồi danh-hiệu Ngài sẽ không phải là Thiêng-Liêng Toàn-Năng mà là Thiêng-Liêng của quý vị.

HÃY THƯƠNG HẠI THIÊNG-LIÊNG.

Về vấn đề tìm vay một món tiền thì không cần vận dụng đến Thiêng-Liêng : « Xin Thiêng-Liêng hãy cho những cò gắng của con được hanh thông để con vay được một món tiền. » Quý vị đừng làm thê — Hãy thương hại Thiêng-Liêng. Đừng làm thê. .

Hơn thế, Bapak đã nói trước kia, Latihan tâm-linh là một trong nhiều ân tứ của Thiêng-Liêng đã truyền xuống cho con người. Bapak không tán thành là quý vị chỉ công nhận có Subud. Subud chỉ là một trong các ân-tứ. Nhưng đối với chúng ta, cái chúng ta tiếp nhận được là một phương pháp rất dễ dàng khiến chúng ta có thể tiếp nhận được trong thực hành. Quý vị có thể có chứng nghiệm về một trường giáo Ấn Độ luôn luôn đòi hỏi quý vị hạn chế ăn, ngủ, phải thực hành khổ hạnh và từ chối mọi thú vui và tiện-nghi mà quý vị đã có từ hàng bao nhiêu năm rồi. Chung cục, kết quả độc nhất quý vị nhận được là một vài linh cảm như : « Hãy biết ta là Thiêng-Liêng Toàn-Năng đây ». Trong thực tại linh cảm đó do tự chính tâm quý vị mà ra.

Nhưng với Latihan tâm linh của Subud thì tỉ dụ có thể sau khi quý vị đi coi ciné, lúc về đi qua nơi tập Latihan quý vị nói : « Ổ nếu tôi tạt vào thì có sao. » Và sau khi coi một cuốn phim, quý vị tiếp tục làm Latihan thê mà thật quá quý vị đã tiếp nhận được. Sự đó không dễ dàng sao? Kết quả cũng giống như thê đối với những người đã thực hành khổ hạnh hàng bao nhiêu năm. Rõ ràng là Thiêng-Liêng đã ban cho quý vị Ân-Huệ của Ngài khiến quý vị có thể tiếp nhận được sự hướng dẫn và diu dắt, bằng một cách dễ dàng như thê.

Người ta có thể nói Latihan tâm linh Subud là do từ Thiêng-Liêng tới và lại dẫn tới Thiêng-Liêng, nguồn gốc của Latihan do từ Thiêng-Liêng rồi lại trở về với Thiêng-Liêng. Trong Latihan khi quý vị suy nghĩ nhiều thì ngay lúc đó quý vị sẽ không có cử động nữa. Trong Latihan có một số người ngã xuống đất vì suy nghĩ quá nhiều. Thật hiển nhiên những gì chúng ta tiếp nhận được về sự hướng dẫn và diu dắt trong Latihan là hoàn toàn không bị ảnh hưởng của dục vọng và ý nghĩ. Thật là hoàn toàn thoát ly khỏi chúng. Trong Latihan mà quý vị tiếp tục và theo, quý vị sẽ có thể tìm thấy được một sự diu dắt, một sự hướng dẫn không những đều đặn mà còn tốt đẹp, hoàn hảo chẳng bao giờ kém hơn trình độ quý vị. Do sự kiện này quý vị sẽ biết được số phận về đời sống quý vị.

HÃY TỰ TRÁCH NHIỆM LẤY MÌNH.

Bapak phải nói ở đây là quý vị đừng coi thường điều này : « Tôi đi hỏi hơn là tôi tự giải quyết những nỗi khó khăn của tôi » Quý vị đừng làm như thế. Thương thì không phải trong một thời gian ngắn mà biết được, có thể quý vị phải đợi lâu trong một thời gian. Rồi quý vị đi hỏi Bapak.

« Thừa Bapak, công việc nào thích hợp cho con — Và con chưa có vợ, nếu con lấy vợ thì con phải chọn người như thế nào, » Chà, như thế thì thật khó khăn, nhưng có lẽ quý vị không nên làm như thế.

Quý vị phải bắt đầu có một thái độ không lệ thuộc vào một người nào, một khi quý vị đã lệ thuộc vào ai rồi thì quý vị cứ thích như thế mãi. Quý vị đừng lệ thuộc vào người khác tất cả những gì quý vị làm, quý vị phải hoàn toàn tùy ở nơi quý

vị. Điều này đúng với câu châm ngôn hiện này là: « op eigen benen staan » (đứng bằng chân của mình).

Quý vị đừng đứng bằng chân của con ngựa. Quý vị hãy thử mà xem. Nếu quý vị dùng chân của con ngựa — thế xác quý vị sẽ bị hủy hoại — Quý vị sẽ phải chạy 100 cây số một giờ và quý vị sẽ mệt nhoài, chân của ngựa là để cho con ngựa, chân của người là để cho người. Trên những chiếc chân của quý vị phải là thân người quý vị chứ không phải thân người khác, mặc dầu những chân đó là cùng một loại chân — Không, thật là không tốt một chút nào để đứng lên chân của người khác. Dù những chân của mình không mạnh nhưng tốt hơn là đi bằng những chân của mình, chậm nhưng chắc chắn. Dù chân quý vị có lẽ là lệch lạc, chân này dài hơn chân kia, tuy nhiên vẫn là chân của quý vị, thế thì tốt hơn. Bằng chứng là khi chúng bị chỉ trích, quý vị sẽ tức giận.

Quý vị hãy bắt đầu có thái độ này là đừng lệ thuộc vào ai. Phải, một khi quý vị bắt đầu bị lệ thuộc, quý vị cứ tiếp tục như thế mãi. Quý vị đừng dựa vào người khác nhưng hãy đứng bằng chân của mình. Như chúng ta nói bằng tiếng Nam Dương là « berdikari », đừng đứng bằng chân của con ngựa.

Quý vị đừng đứng bằng chân của người khác, tốt hơn là đứng bằng chân quý vị. Điều đó cũng giống như một người có một đứa con mà quý vị bảo họ rằng: « Tôi muốn đánh đổi đứa con ông. » — họ sẽ nói: «Ồ, không bao giờ dù đó là một đứa con hư, tôi vẫn thích con của tôi hơn.» Nếu quý vị gặp khó khăn trong một việc gì rồi hỏi: «Thưa Bapak, tại sao như thế này?» — quý vị hãy tự tìm ra! Bapak thường nghe thầy điều này, đó là tại sao quý vị không chứng nghiệm thầy sự tiến bộ. Trong Subud chúng ta phải có khả năng tự tìm thầy hạnh phúc của chúng ta.

Đừng dựa vào người khác vì nếu người mà quý vị lệ thuộc vào chết đi thì cuộc đời quý vị cũng hết. Quả thật do Ý-Muôn Thiêng-Liêng, quý vị phải tự trách nhiệm lấy mình để chính quý vị có thể tiến lên được.

Các hội viên ở Bandung cần phải sửa lại. Nếu quý vị làm Latihan thì đừng tìm những lý do — như thế không đúng. Nếu quý vị nói « Chúng tôi muốn làm Latihan — nhưng những tổn phí quá nhiều », là vì quý vị chỉ muốn tìm kiếm sự gì bằng một cách dễ dàng. Trong những ngày Bapak còn ấu thời, Bapak muốn gặp một tu-sĩ, Bapak đã phải trèo non vượt núi và thường đi lạc, nhưng quý vị không cần làm như thế.

Xin quý vị hãy làm Latihan với sự tâm thành đúng, thật.

MARDI-NING-SIH dịch

ĐÍNH CHÁNH

TRONG ĐẶC SAN XUÂN 70

Trang	Đông	IN SAI	XIN SỬA LẠI
19	cuối	cỏ vắn	Nghị viện
23	3	Gilandak	Tjilandak
25		sinh lực	sức mạnh

Hoạt động của Mas PRIO - HARTONO ở Mỹ-Quốc

Mas Prio-Hartono và gia-đình đã tới Los-Angeles vào sáng sớm chủ-nhật 19-10-1969. Một ban tiếp tân gồm các nữ hội-viên Subud do Olivia Arquette hướng dẫn đợi đón ở căn nhà mới hoàn thành của Oswald và Asa Lake ở Santa-Monica, California. Nội trong hai ngày từ chiếc đệm ở phòng khách đến cái lọc trà ở trong bếp, mọi thứ đã do các hội viên góp phần đầy đủ.

Tối thứ hai James Mcgee đại diện cho Subud Los Angeles và Oswald đại diện cho Subud Nam Mỹ đón chào Mas Prio-Hartono và Rukiniwati. Tuần lễ đầu tiên là tuần lễ rất bận rộn cho Mas Prio-Hartono và các nhân viên Subud Nam-Mỹ. Mas Prio-Hartono phải trả lời thư gửi đến chồng chất từ trước khi ông tới. Thứ bảy 25-10 Văn-Phòng Subud Nam-Mỹ dọn tới một nơi rộng rãi hơn Santa Monica. Tối hôm đó, toàn thể hội viên Subud ở Los Angeles thiết tiệc chào mừng Mas Prio-Hartono và gia đình và tiễn các hội viên Subud đi Tjilandak để theo lễ Ramadan.

Thứ sáu sau 19-10-69 Mas Prio Hartono cùng Don Bacon và Victoria bắt đầu chuyến đi thứ nhất trong cuộc đi thăm các trung tâm Subud khác như Hawaii, Palo Alto, San Francisco,

Berkeley, Portland, Vancouver, Chicago, Detroit, New-York Pipersville, Philadelphia, Washington, Miami, Puerto-Rico, Denver và Aspen. Mas Prio-Hartono đã được đón tiếp rất nồng nhiệt ở khắp mọi nơi. Ông khuyến khích thành lập nhiều Ủy-Ban địa-phương, làm sống động lại những nơi nào thiếu hoạt động và thành lập những trung tâm mới. Khắp mọi nơi mọi người rất thân phục Mas Prio-Hartono trong sự tập luyện Latihan và giải đáp các câu hỏi cho hội viên bằng trắc-nghiệm.

Don Bacon viết: Đối với tôi, đây là một chứng nghiệm phi thường, buổi Latihan đặc biệt này thật hoàn toàn khác biệt với sự tiếp-nhận thông thường của tôi. Hiển nhiên là có sự khác biệt vì « người nào » đó đã có mặt tại đây. Quả thật là một đặc quyền bất ngờ để được bốn ngày đi cùng một người cũ như Mas Prio-Hartono. Hai đặc tính của Prio là khiêm nhường và rất trào-phúng. Đặc tính sau nói lên một nhân tính chân-thành còn đặc tính trên là thiêng liêng vậy.

Russell Veinberg viết: Bầu không khí đã tỏa ra sự thân mật và tình yêu thương lẫn nhau. Mas Prio đã tạo ra sự sống sáng và phấn khởi ở bất cứ nơi nào ông tới và người ta đã bắt đầu suy nghĩ và nói về tin ngưỡng.

M. N. S.

TIN TỨC

Ngày 16-4-1970 nữ Phụ-tá Lê-thị Ngọc-Diệp đã lên đường đi Nữu-Uớc để nhận chức vụ mới tại Tòa Đại-sứ Việt-Nam. Ban Phụ-tá tổ chức một bữa tiệc tiễn thân mật. Thật là ngồn ngang khôn xiết sự tình. Kẻ ở, người đi...

— Đại hội thường niên hội Huynh-Đệ Tâm-Linh Subud đã họp hôm 10-5-1970. Có trên một trăm hội viên đến dự. Anh Hội-trưởng Minh-Châu đã xin từ chức vì bận việc và hết nhiệm kỳ 2 năm. Một ban quản trị mới đã được thành lập :

Hội Trưởng : Phạm.hữu.Vĩnh

Phó Hội Trưởng : { Nguyễn.văn.Bình
 { Lu-thị-Thảo

Tổng Thư Ký : Nguyễn.xuân.Mai

Thư Ký : Cô Nguyễn.thùy.Dung

Thủ Quỹ : Trần.nhân.Nguyên

Phó Thủ Quỹ : Lê-thị-Thàng

Kiểm soát : Nguyễn.văn-Diễm

Cố.vấn kiêm Trưởng ban trật tự : Bà Đoàn thị Hồng

Cố.vấn kiêm Trưởng ban khánh tiết : Phạm-thị-Tài

Cố.vấn kiêm Trưởng ban sách báo : Nguyễn.xuân.Thu.

Sau cuộc giải lao các anh, chị, em đã chia tay ra về dưới bầu không khí huynh đệ, hiền biết, thương mến lẫn nhau.

— Theo văn-thư ngày 4-5-1970 của Văn Phòng Trung-Tâm Subud Quốc-tế tại Tjilandak gửi cho Ông Hội Trưởng hội Subud Việt-Nam. Bapak chỉ thị Phụ-tá Mardi-Ning-Sih làm Nghị-viên Quốc.tế đại diện cho Subud Việt-Nam (international Councillor for Subud Vietnam).

M. N. S.

HỘI SUBUD VIETNAM

TRUNG-ƯƠNG SAIGON : 306/328, đường Hồng - Thập - Tự.
Trong khi tại Saigon có giới-nghiêm
buổi tối, các buổi Latihan được xếp
đặt như sau :

Giờ Latihan : Thứ Hai — Thứ Tư — Thứ Sáu

Đợt I : từ 16 g 30 đến 17 giờ 15

Đợt II : từ 17 g 15 đến 18 giờ 00

Đợt III : từ 18 g 15 đến 19 giờ 00

Tối thứ sáu từ 20g00 đến 20g45

Thứ Bảy và Chúa Nhật

Đợt duy nhất từ 16g30 đến 17 giờ 15

Chi - Hội VĨNH - LONG : Ô. Đình-văn-Tiết 87/5, ấp Tân-sinh
Trường-an, xã Tân-Ngãi

Giờ Latihan : Thứ tư 16g45 — 17 giờ 30

Chúa nhật 16g30 — 17 giờ 15

Chi - Hội ĐA - LẠT : c/o Ô. Lê - văn - Tôn
37 Hoàng - Diệu

Chi - Hội PHƯỚC - TUY : c/o Ô. Phạm - văn - Chơn
23/4, Đình-Tiên-Hoàng — Vũng-Tàu.

Chi - Hội MỸ - THO : c/o Ô. Nguyễn - văn - Nguơn
238/7, đường Pasteur.

Các nhóm SUBUD tại : Bình - Tuy, Bắc - Liêu, Bến - Tre,
Biên - Hòa, Bình - Dương, Cần - Thơ, Châu - Phú, Gò - Công,
Hà - Tiên, Nha - Trang, Rạch - Giá, Thủ - Đức, Tây - Ninh,
(muốn biết địa-chỉ, xin liên-lạc ngay với Văn-phòng Trung-Ương).

GIÁ : 50 \$